

Élménybeszámoló

Voltak már az életem során nagy események, kiemelkedő élmények. Nyugodtan kijelenthetem, hogy a XXX. OTDK is ezek közé tartozik. Több szempontból is kiemelkedő volt a négy napos esemény. Úgy gondolom, az már elmond valamit, ha csakis pozitív élmények jutnak eszembe ezzel kapcsolatban. Az meg rátesz egy lapáttal, hogy nehéz lenne bármit is igazán kiemelni. Így talán legjobb megoldás egy olyan képet leírni, ami átfogóan mutatja be a főbb eseményeket, az igazi élményeket.

Kezdjük talán ott, ami az egyik legfontosabb dolog, bárhova is menjen az ember vagy bármit is csináljon. Mindennek a kiindulópontja, hogy bizony egy olyan kis csapat verődött össze Kaposvárról, aminek láttán már az elejétől kétség nem fért ahhoz, hogy jól fogjuk érezni magunkat. Öten voltunk mindössze, mint később kiderült ez elég alacsony számnak számít a pécsi vagy éppen debreceni különítményhez képest, de ez úgy gondolom nem számított.

Gödöllőre érve elég gyorsan megtaláltuk az egyetemet. Ott egy kis felderítés után végül a kollégiumunkat is. Egyértelműen kijelenthető, hogy ritka jó körülmények között laktunk. Sőt a szobába érve és a hűtőt kinyitva ott figyelő májkrémes konzerv és Delma margarin látványa megnyugtatott minket, hogyha nem kapunk majd rendesen kaját, ezekkel úgy is kihúzzuk valahogy. Szerencsére nem kellett a dugi kajánkhoz nyúlni. Azért írom ezt, mert olyanba volt részem, mint még soha. Ennyi ételt, mint amennyit a négy nap során biztosítottak nekünk szerintem itthon egy hét alatt nem láttam még. Ahhoz, hogy hozzájuthassunk a reggelihez, ebédhez és a vacsihoz kártyákat adtak nekünk. Dátumra, étkezésre lebontva persze. Kaptunk még kávé, tea és ásványvíz utalványokat is. Szerencsére azt az ötletet elvetettük az elején, amikor még nem ismertük a pontos rendszert, hogy ennyi kártyával kéne egyet pókerezni, mert másra úgyse jók. Ha így tettünk volna, lehet csak a májkrém marad terítéken.

Első nap a szállás elfoglalása mellett a helyi vendéglátóegységek felfedezése volt a legfőbb cél. Két helyet meg is látogattunk, hogy a csapat még inkább összekovácsolódjon. Szembesültünk azzal a ténnyel, hogy azért a gödöllői egyetemen kicsit nagyobb távolságok vannak, mint nálunk Kaposváron és ez a különös esti hidegre való tekintettel, nem éppen volt túl nyerő. Sajnos sikerült is rendesen megfáznom már első nap, ami persze elgyengített a későbbiek során, de ágynak dönteni nem tudott. Persze még így bő egy héttel az OTDK után is lappang bennem valami. Második nap aztán következett az előadó nap. Nem mindannyiunk részére, de a csapatból hárman is ekkor adtunk elő. Így természetesen a délelőtt az erre való készüléssel telt. Az én esetemben leginkább a mentális felkészülésen volt a hangsúly, azon, hogy fejben a lehető leginkább ott legyek majd az előadásom során. Erre az előadásra kora délután került sor. Az én szekcióm az Internet, szociális média és marketing szekció volt, amely egy volt a 43 másik szekció közül. Tizenöten voltunk itt, ebből körülbelül a fele adta elő ezen a napon a prezentációját. Újra rá kellett jönnöm, hogy ideális névvel rendelkezem, mivel harmadikként adhattam elő. Ez azért jó mert nem elsőként, de nem is végén kellett szerepelnem, ami talán a legideálisabb. A szekcióm helyszínéül egy olyan uszoda szolgált, ahol nem volt medence, de mégis ez volt a neve: „Forrásközpont uszoda”. Hosszúka terem, három nagy kivetítő, és kevés ember. Ez jellemezte az előadások alatti összképet. Rátérve

végül a prezentációra, úgy gondolom minden nagyon jól ment. A prezentációm nagyon jól sikerült. Előtte való napokban sokat gyakoroltam, de egyszer se sikerült úgy elmondanom, mint ott a zsűri előtt. Úgy tűnik a nagy tét és elvárások a lehető legjobbat hozták ki belőlem, aminek nagyon örültem. A szekcióm többi előadása és mind-mind nagyon hasznos volt számomra. Nem volt ez másképp a következő nap sem, amikor is folytatódtak az előadások. Utólag egyértelműen elmondható, hogy a lehető legjobb szekcióba kerültem, ami számomra a leghasznosabb volt. Még ha a helytállás nem is volt a legegyszerűbb. Erős mezőny jött össze. Összességében elmondható, hogy nagyon hasznos volt számomra az ebben a szekcióban eltöltött idő. Nagyon örülök neki azóta is, hogy idekerülhettem.

Visszatérve kicsit a második napra. Szerencsére a többiek előadás is jól sikerült, igaz sajna volt, akinél pár zsűritag nem volt éppen a legkedvesebb hangulatában. Este azért következhetett egy kis ünneplés. Még ha szolidaritásból, gondolva a következő nap fellépő két társunkra, ezt nem is vittük túlzásba. Sikerült viszont felfedeznünk egy újabb helyet, ami persze a kolesz alatt volt szinte, és eddig nem tűnt fel nekünk. Itt végre lehetőségünk volt billiárdozni is, na meg mások ellen csocsózni, ami mint kiderült kedvelt tevékenység a kaposvári különítmény berkein belül. Ennek persze nagyon örültem, mert számomra is egy fontos tevékenység a csocsó. Jól sikerült azért az ünneplés, csak a másnapi felkelés nem volt olyan egyszerű.

A harmadik nap számomra a többieknek való szurkolásról, együttérzésről és a szekcióm többi előadásának meghallgatásáról szólt. Reggel azonnal egyik társunk adott elő, nagyon sikeresen, aminek kifejezetten örültem. Sajnos másik társam előadására nem tudtam beülni, mivel a szekción belül is folytak a prezentációk. Egészen vacsoráig tartottak az előadások. Egy olyan vacsoráig, amilyenben talán még sosem volt részem. Nem is vacsora volt, inkább fogadás. Az étterem eddigi menzás kinézete teljesen átalakult és egy fajta rendezvény teremmé változott. Hatalmas felületen finomabbnál finomabb ételek, sütemények. Minden négyzetméteren valami más ennivaló. Ja és persze rengeteg ember, mert itt aztán az OTDK alatt megjelentek apraja-nagyja megmutatta magát. Ki is alakult egy fajta hering-effektus. Végül szerencsére sikerült találni üres asztalt. Persze előtte párszor elvesztem a tömegben, viszont aggódnom nem kellett a körülöttem lévő rengeteg étel láttán, akár egyedül is kihúztam volna jó ideig. Hozzánk szegődött egy határontúli személy is, akit tárt karokkal fogadtunk be a kis társaságunkba. Nagyon jó telt a fogadás. Egyetlen negatívum az volt, hogy sajnos csak közel egy órát maradhattunk a „Paradicsomban”. Mivel a szórakoztató rendezvények megtekintését kötelező jellegűen sugallták a szervezők. Át is mentünk megtekinteni a hatalmas alulába zajló eseményeket. Egyébként tényleg akkora aula volt, amilyenhez még nem volt szerencsém. Első előadás egy érdekes kezdeményezés volt, amelynek során legalább 30 zenész gitárral a kezében játszott. Számomra az összhatás nem volt teljes, úgy gondolom most is, hogy jóval többet ki lehetett volna hozni ebből. Aztán két részre vált a csapat. Páran visszamentünk megnézni, hátha a fogadás helyszínén még maradt valami édesség. Sajnos már pakoltak, így egy beszélgetésre beültünk egy vendéglátó egységbe. Aztán nem sokkal később csatlakoztak a többiek és lementünk a „hivatalos” záró buliba. Itt aztán hajnalig tartó partizást tartottunk. Jól éreztük magunkat az már biztos.

Utolsó nap már csak a zárórendezvényen volt jelenésünk. Amire kicsit késve, de odaértünk. Mint később kiderült, nem tudtunk elkészni se mivel a program is csúszott rendesen. A díjátadó elég sokáig tartott, de nagyon jó volt. Jó volt látni, az örömet a díjazottak arcán. Ekkor már tényleg mindenkiről minden teher lehullt. Talán ekkor lehetett legjobban érezni az embereken a felszabadultságot. Főleg a díjazottakon azt, hogy bizony itt valami nagyot alkottak, valami jelentőset értek el. Viszont nem csak rajtuk, mivel úgy gondolom, aki itt Gödöllőn megjelent, prezentált, közülük valamilyen szinten már mindenki nyertesnek mondhatja magát. Mert ideáig eljutni már nem kis dolog és nem minden embernek adatik meg. Az OTDK a kis tudósjelöltek nagy-nagy megmérettetése, aki már itt megmutatja magát, elért valamit. Ez az esemény egy fajta kiindulópont a jövőre nézve.

Visszatérve a díjátadóra, nagy büszkeséggel töltött el minket, hogy hármunkat is díjazták valamilyen módon. Viszont, akik nem kaptak díjat, úgy gondolom ők se méltatlankodhattak, mivel mindent megtettek a siker érdekében és vagy csak a zsűri vagy éppen más körülmények hatására maradtak le a díjakról. Szerencsére én is kaptam egy különdíjat, ami hatalmas örömmel töltött el, úgy éreztem kihoztam a maximumot magamból és mindent megtettem a siker érdekében. Így egyáltalán nem számít az sem, hogy nem kerültem be az első három helyezett közé. Akik előttem végeztek zömmel ténylegesen jobbak voltak, vagy a témájuk miatt, vagy az iskolájuk miatt. Nagyon örültem a másik két díjazott társam sikerének is. Legszívesebben hangosan skandálva üdvözöltem volna őket, ez valamennyire meg is valósult, csak egy kereplő hiányzott. Végezetül elmondható, hogy egy viszonylag kis város, kis egyeteméről ért el igen nagy sikereket a kis csapatunk. Azt mindenképp megmutattuk, hogy mi is itt vagyunk és nem vallottunk kudarcot. Reméljük ez a jövőben az egyetem megítélésben is segít. Jó pár év múlva, esetleg a Közgadástudományi szekciót is itt Kaposváron rendezik majd. Ez egy cél lehet, a sok másik cél mellett, amit még az életben elérhetünk, és el kell érjünk.

Életem egyik legkiemelkedőbb élménye volt a XXX. gödöllői OTDK. Lehet, több ilyen eseményre nem jutok már el soha. Viszont az itteni élmények örökké beírták ezt az eseményt az emlékezetembe. Szóval kedves TDK-s hallgatók, nagyon is érdemes minél jobban belevetnetek magatok a munkátokba, mert végül egy ilyen eseménnyel aranyozhatjátok be addigi tevékenységeteket!

Fehér András